91

ரோமச் சிலுவையில் ஆறுமணி நேரங்கள்

படிப்பதற்காக கொடுக்கப்பட்டவைகள் #40

VII. இயேசுவின் ஊழியத்தில் கடைசி வாரம் (தொடர்ச்சி).
H. வெள்ளிக்கிழமை*: இயேசுவினுடைய மரண நாள் (தொடர்ச்சி).
9. இயேசுவின் மரணம்: சிலுவையில் அறையப்படுதல் (தொடர்ச்சி).
c. சிலுவையில் முதல் மூன்று மணி நேரங்கள் (தொடர்ச்சி) (மத். 27:35, 36, 39-44; மாற். 15:24, 29-32; லூக். 23:34-37, 39-43; யோவா. 19:23-27).
d. சிலுவையில் கடைசி மூன்று மணி நேரங்கள் (மத். 27:45-56; மாற். 15:33-41; லூக். 23:44-49; யோவா. 19:28-30).

அறிமுகம்

இது, இயேசுவின் மரணத்தை மையம்கொண்ட இரு பகுதிப் பாடத்தின் இரண்டாவது பகுதியாக உள்ளது. கிறிஸ்துவின் உடல்ரீதியான துன்பத்தை நாம் நன்கு புரிந்துகொள்வதற்கு உதவும்படி, சிலுவையில் அறையப்படுதல் பற்றிய சில குறிப்புகள் அவசியமாகின்றன.

சிலுவையில் அறையப்படுதல் என்பது, "மிகக் கொடூரமான, மிகவும் சித்திரவதை செய்கிற, மிகவும் சிறுமைப்படுத்துகிற, மற்றும் மிகவும் பயங்கர மான மரணதண்டனையின் வகையாகப் பழங்காலத்தில் இருந்தது" என்று ஜான் ஃபிராங்க்ளின் கார்ட்டர் அவர்கள் விவரித்தார்.[1] சிலுவையில் அறையப்படுதல் என்பது பெர்சியர்கள், எகிப்தியர்கள், பாபிலோனியர்கள், பெனிக்கியர்கள் மற்றும் பிறரால் பல நூற்றாண்டுகளாகப் பயன்படுத்தப் பட்டிருந்தது. இருப்பினும் ரோமர்கள், "இதை, அதிகபட்சம் வேதனை மற்றும் பாடுகளுடன் தாமதமான மரணத்தை உண்டாக்குகிற வகையில் வாதனை மற்றும் தண்டனை ஆகியவற்றின் உருவாக வடிவமைத்து முழுமைப்படுத்தினர்."[2]

சித்திரவதையின்/மரணதண்டனையின் இந்த வடிவத்தினுடைய "நிபுணத்துவம்" என்பது, குற்றவாளி சிலுவையில் ஆணியடிக்கப்பட்டிருப் பார், அவரது இன்றியமையாத எந்த உறுப்பும் பாதிக்கப்பட்டிராது.

இவ்விதமாக மரணம் மெதுவாக வந்தது. குற்றவாளி சிலுவையில் மூன்று அல்லது நான்கு நாட்கள் வரையிலும்கூட உயிருடன் இருக்கக் கூடும். இறந்துகொண்டிருக்கும் மனிதனின் காயங்களைச் சிலவேளைகளில் பூச்சிகளும் பறவைகளும் வந்து தாக்கும். அந்த வேளைகள் எல்லாவற்றிலும், குற்றவாளி வேதனையால் துடித்து, காய்ச்சலினால் எரிந்து, தாகத்தினால் வதைக்கப்படுவார் - கடைசியில் மரணம் என்பது வரவேற்கப்படுகிற ஒரு நிம்மதியாக வரும் வரையிலும் இது தொடரும்.

Journal of the American Medical Association,[3] என்ற பத்திரிக்கையின் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரையொன்றில் கூறப்பட்டுள்ளபடி, "[சிலுவையில் அறையப்படுதலில்] மரணத்திற்குப் பங்களிக்கும் காரணங்கள் எண்ணற்றவையாக இருந்தன." முதலாவது, "உயிர்பிழைத்திருக்கும் கால அளவு என்பது … சவுக்கடியின் கடுமையுடன் தொடர்புடையதாக … காணப்பட்டுள்ளது." பின்பு, சிலுவையில் அறையப்படுதலில், மணிக்கட்டில் ஆணிகளினால் நரம்புகளுக்கு ஏற்படும் சேதமானது "இரு கைகளிலும் அக்கினி போன்ற கடுமையான வேதனையை உண்டாக்கும்." இதே விஷயமானது, நேராய் நிற்கும் மரத்தூணில் பாதங்கள் ஆணியடிக்கப்படும் போது அவற்றிற்கு உண்மையாகும். இரத்தம் மெதுவாக ஆனால் நிலையாக இழக்கப்படுதல் என்பதும் இருக்கும். இவை யாவையும், சிலுவையில் தொங்கும் ஒருவரைப் பலவீனப்படுத்துவதற்காக வடிவமைக்கப் பட்டிருந்தன.

இருப்பினும், "சாதாரண சுவாசத்தில், குறிப்பாக மூச்சை வெளியிடுத லில் ஏற்படும் குறிப்பிடத்தக்க இடையூறுதான் … சிலுவையில் அறையப் படுதலில் [வலிமையைக் குறைக்கும்] பிரதானச் செயல்விளைவாக இருந்தது.[4]" வேறு வார்த்தைகளில் சொல்லுவதென்றால், குற்றவாளிக்கு மூச்சுவிடுதல் என்பது ஏறக்குறைய இயலாத விஷயமாகவே இருக்கும். "போதுமான அளவுக்கு மூச்சை வெளிவிடுவதற்கு [ஆணியடிக்கப்பட்ட] பாதங்கள்[5] மீது உந்தித்தள்ளி உடலை மேல்நோக்கி உயர்த்துதல் மற்றும் முழங்கைகளைத் தளர்த்துதலும் தோள்களை [இழுத்தலும்] தேவைப்படும்." இது கடுமையான வேதனையையும் தசை சுண்டப்படுதலையும் உண்டாக்கும். "இதன் விளைவாக, மூச்சிழுத்து விடுவதற்கான ஒவ்வொரு முயற்சியும் [பெரும் அளவில்] வேதனையையும் களைப்பையும் உண்டாக்கு வதாகும்." குற்றவாளியின் மூர்ச்சையானது "கடைசியில் asphyxia என்ற நிலைக்கு வழிநடத்தும்" இது உயிர்வளிக் குறைவினால் ஏற்படும் மரணத்தை விளைவிக்கும்.

ரோமர்களின் சிலுவையில் இயேசுவின் ஆறுமணி நேரங்களை நாம் ஆய்வு செய்கையில், அவர் கடந்து சென்ற பெரும் வேதனையைச் சிந்தையில் வைத்துக்கொண்டிருங்கள். மேலும், பேசுதல் என்பது மூச்சை வெளிவிடும் நடவடிக்கையாய் இருந்தபடியால், பேசுவதற்கு அவர் கொடுக்க வேண்டியிருந்த விலையையும் கற்பனை செய்து பாருங்கள்.

முதல் மூன்று மணி நேரங்கள் (மத். 27:35, 36, 39-44; மாற். 15:24, 29-32; லூக். 23:34-37, 39-43; யோவா. 19:23-27)

சிலுவையில் கிறிஸ்துவின் ஆறுமணி நேரங்கள் இயல்பாகவே, மூன்று மணி நேரங்கள் கொண்ட இரண்டு வேளையாகப் பிரிபடுகின்றன: வெளிச்சத்தின் மூன்று மணி நேரங்கள் (மாற். 15:25, 33) மற்றும் இருளின் மூன்று மணி நேரங்கள் (மாற். 15:33).[6] முதல் வேளையானது காலை சுமார் 9:00 மணியில் இருந்து நண்பகல் வரையிலுமானதாக இருந்தது.

போர்ச்சேவகர்கள் சீட்டுப்போட்டனர்

இயேசு சிலுவையில் அறையப்பட்ட நிகழ்ச்சியுடன் நமது முந்திய பாடம் முடிவடைந்தது. மரணதண்டனை நிறைவேற்றுவதற்கு நான்கு போர்ச்சேவகர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர் (யோவா. 19:23ஐக் காணவும்). இந்தக் கடமையைச் செய்ய நியமிக்கப்பட்டவர்களுக்குக் குற்றவாளிகளின் உடலில் இருந்து உரியப்பட்ட உடைகள் தரப்பட்டன. போர்ச்சேவகர்கள் இயேசுவின் மேலுடைகளை ஏறக்குறைய சமமான நான்கு குவியல்களாகத் தங்களுக்குள் பங்கிட்டுக் கொண்டனர் (யோவா. 19:23அ). அவரது மேல் அங்கி, அவரது தலைப் பாகை, கச்சை,[7] மற்றும் காலணிகள் ஆகியவை அவரது மேலுடைகளில் உள்ளடங்கி இருக்கும்.

இருப்பினும், உடையின் ஒரு பொருளைப் பொறுத்தமட்டில் [அவரது "அங்கி" (யோவா. 19:23)] அவர்கள் என்ன செய்வது என்று அறியாமல் திகைத்தனர். KJV வேதாகமத்தில் இது, "coat" என்றுள்ளது, மற்றும் NIV வேதாகமத்தில் இது, "undergarment" என்றுள்ளது. இவ்விடத்தில் உள்ள கிரேக்க வார்த்தையானது, "தோலுக்கு அடுத்து அணியப்பட்ட உடை" என்று அர்த்தப்படுகிறது. அந்த உடையானது, "தையலில்லாமல் மேலே தொடங்கி முழுவதும் நெய்யப்பட்டதாயிருந்த[தால்]" (யோவா. 19:23இ) போர் வீரர்கள் திகைப்படைந்தனர். அப்படிப்பட்ட உடைகள் பெரும் பாலும் இரண்டு அல்லது மூன்று துணித் துண்டுகள் சேர்த்து வடிவமைக் கப்பட்டிருக்கும். "ஒரே துண்டாக நெய்யப்பட்டதாக" இருத்தல் என்பது அதை அதிக மதிப்புடையதாக்கும்.[8] அதை நான்கு துண்டுகளாகக் கிழித்தல் என்பது அதன் மதிப்பை அழிப்பதாக இருக்கும்.

அந்த ரோமப் போர்ச்சேவகர்கள், "இதை நாம் கிழியாமல், யாருக்கு வருமோ என்று இதைக்குறித்துச் சீட்டுப்போடுவோம்" என்று பேசிக் கொண்டனர் (யோவா. 19:24அ; மத். 27:35; மாற். 15:24; லூக். 23:34ஐக் காணவும்). அவர்கள் உடைக்காக வகை பிரித்து சீட்டுப்போடுகையில், அவர்களை அறியாமலேயே மேசியாவை பற்றிய ஒரு தீர்க்கதரிசனத்தை நிறைவேற்றினார்கள்: "என் வஸ்திரங்களைத் தங்களுக்குள்ளே பங்கிட்டு, என் உடையின்மேல் சீட்டுப்போட்டார்கள்" (யோவா. 19:24ஆ; சங். 22:18ஐக் காணவும்).

அவைகளைப் பிரித்துக் கொண்டபின், சேவகர்கள் உட்கார்ந்து, "அவரைக் காவல்காத்துக்கொண்டிருந்தார்கள்" (மாத். 27:36). அவர்கள்

இயேசுவை "காவல் காப்பதற்கு" பொறுப்பாளிகளாய் இருந்தனர் (மத். 27:54ஐக் காணவும்) - இது அவரைப் பாதுகாப்பதற்காக அல்ல, ஆனால் அவர் மரிப்பதற்கு முன்பு அவரது நண்பர்கள் அவரைச் சிலுவையில் இருந்து நீக்கிப் போடுவதைத் தடுப்பதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தது.[9] சிலுவையில் மரணம் என்பது நீண்ட நேரம் ஆகும் என்பதால், அவர்கள் அதிக நேரம் காத்திருக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்த்திருப்பார்கள்.

ஜனக்கும்பல் அவமானப்படுத்தினர்

[பிறரின்] துன்பத்தைப் பற்றிச் சிலர் ஏக்கம் மிகுந்த பிரியம் கொண்டுள்ளனர். ஜனக்கூட்டம் ஒன்று "நின்று பார்த்துக் கொண்டிருந்[தது]" (லூக். 23:35அ). அங்கு, பாதை வழியே நடந்து சென்ற வர்களும் வினோதப் பிரியம் கொண்டிருந்தனர், இவர்கள் அநேகமாக, அந்த நாளின் கொண்டாட்டங்களுக்காக நகருக்குள் சென்று கொண்டிருந்த திருப்பயணிகளாக இருக்கலாம். "அந்த வழியாய் நடந்துபோகிறவர்கள் தங்கள் தலைகளைத் துலுக்கி:[10] 'ஆ! ஆ! தேவாலயத்தை இடித்து, மூன்று நாளைக்குள்ளே கட்டுகிறவனே,[11] உன்னை நீயே இரட்சித்துக்கொள்; சிலுவையிலிருந்திறங்கிவா என்று அவரைத் தூஷித்தார்கள்' " (மாற். 15:29, 30). அவர்கள் இயேசுவுக்கு, "நீ தேவனுடைய குமாரனானால் சிலுவையிலிருந்து இறங்கி வா" என்று அறைகூவல் விடுத்தனர் (மத். 27:40ஆ).[12]

இந்தக் குத்தலான ஏளனப்பேச்சுக்களை அநேகமாக, யூத உயர் அதிகார வர்க்கத்தினர் வழிநடத்தி இருக்கலாம். இந்த மனிதர்கள் ஆனந்தப் பரவசத்தில் இருந்திருப்பார்கள்; அவர்கள் தங்களுக்குத் தொந்தரவாக இருந்த விரோதியை வெற்றிகரமாக நீக்கிப்போட்டிருந்ததாக நினைத்தனர். "அதிகாரிகள்" - "பிரதான ஆசாரியர்களும், வேத பாரகர்களும்" (மாற். 15:31அ) அவரை இகழ்ந்து சிரித்தனர்:

> இவன் மற்றவர்களை இரட்சித்தான்; இவன் தேவனால் தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட கிறிஸ்துவானால், தன்னைத்தானே இரட்சித்துக் கொள்ளட்டும் (லூக். 23:35ஆ).
>
> தன்னைத் தேவனுடைய குமாரனென்று சொல்லி, தேவன்மேல் நம்பிக்கையாயிருந்தானே; அவர் இவன்மேல் பிரியமாயிருந்தால் இப்பொழுது இவனை இரட்சிக்கட்டும் (மத். 27:43).

இயேசுவின் தலைக்குமேல் பொருத்தப்பட்டிருந்த மேல்விலாசத்தைச் சுட்டிக்காண்பித்து, அவர்கள் "இவன் இஸ்ரவேலின் ராஜாவானால் இப்பொழுது சிலுவையிலிருந்து இறங்கிவரட்டும், அப்பொழுது இவனை விசுவாசிப்போம்" என்று ஏளனம் செய்தனர் (மத். 27:42ஆ).[13] அவர்கள் வெற்றிகரமாக, "மற்றவர்களை இரட்சித்தான், தன்னைத்தான் இரட்சித்துக் கொள்ளத் திராணியில்லை" என்று அறிவித்தனர் (மாற். 15:31ஆ; மத். 27:42அ). ஒரு விளக்கவுரையாளர் பின்வரும் கவனித்தலை ஏற்படுத்தினார்: "தெரியாத்தனமாக [இந்தத் தலைவர்கள்], வேதவாக்கியங்கள் யாவற்றிலும்

ஆழமிக்க சத்தியங்களில் ஒன்றை உச்சரித்தனர்."[14] அவர்கள் "தாங்கள் கனவு கண்டிருந்ததைக் காட்டிலும் ஆழமான சத்தியத்தை உரைத்தனர்: அவர் மற்றவர்களை இரட்சிப்பாரென்றால், தம்மையே அவர் எவ்வாறு இரட்சிக்கக்கூடும்?"[15]

இந்த வேடிக்கைப் பொழுதுபோக்கைப் போர்ச்சேவகர்கள் வரவேற்றனர். அவர்களும், "அவரிடத்தில் சேர்ந்து, அவருக்குக் காடியைக் கொடுத்து: 'நீ யூதரின் ராஜாவானால், உன்னை இரட்சித்துக்கொள்' என்று அவரைப் பரியாசம் பண்ணினார்கள்" (லூக். 23:36, 37). இயேசுவுடன் பாடுபட்டவர்கள் - இரண்டு கள்வர்கள் - கூட இதில் சேர்ந்து கொண்டனர். விதிப்படி, சிலுவையில் அறையப்பட்டவர்கள் கூட்டத்தாரிடமிருந்து அவமானங்களைப் பெற்றுக்கொண்டிருந்தனர்; ஆனால் இந்த வேளையில், கவனமானது மையத்தில் இருந்த சிலுவையின்மீது செலுத்தப்பட்டது. இரண்டு குற்றவாளிகளும் ஒரே திசையில் தங்கள் கோபத்தையும் விரக்தியையும் செலுத்தினர் (மத். 27:44; மாற். 15:32ஆ).

கர்த்தர் ஜெபித்தார்

இந்த விரோத வெள்ளத்திற்கு இயேசு எவ்வாறு பதில் அளித்தார்? அவர் தம்மைத் துன்புறுத்தியவர்களை அழிப்பதற்குப் பன்னிரண்டு லேகியோனுக்கும் அதிகமான தூதர்களை (மத். 26:53)க் கீழே அழைத்தாரா? இல்லை, அவர் ஜெபித்தார்! அவர் தமது சீஷர்களுக்கு அவர்களைத் துன்புறுத்துபவர்களுக்காக ஜெபிக்க வேண்டும் என்று போதித்திருந்தார் (மத். 5:44). இப்போது அவர் "பிதாவே இவர்களுக்கு மன்னியும், தாங்கள் செய்கிறது இன்னதென்று அறியாதிருக்கிறார்களே"[16] என்று ஜெபிக்கையில் (லூக். 23:34அ), தாம் போதித்ததை அவர் நடைமுறைப்படுத்தினார்.

ஒரு கள்ளன் வேண்டுகோள் விடுத்தார்

முதல் மூன்று மணிநேரங்களின்போது ஒளிமிக்க ஒரு இடம் இருந்தது: கள்வர்களில் ஒருவனது இருதயமானது அவன் கண்ட காட்சியால் செயல் தாக்கம் அடைந்தது. தொடக்கத்தில் இரு குற்றவாளிகளுமே கர்த்தரைத் திட்டினார்கள் (மத். 27:44; மாற். 15:32); இருப்பினும், நேரம் கடந்தபோது, அவர்களில் ஒருவன், கிறிஸ்துவின் கண்ணியமான மேன்மை வாய்ந்த ஆவியினால் தொடப்பட்டான்.[17] அவன் அநேகமாக, சிலுவையில் அறையப்பட்டு இறந்து கொண்டிருக்கும் மனிதர்கள் தங்களைச் சுற்றியிருந்தவர்களை சபிப்பதைக் கண்டிருக்கலாம், ஆனால் அவர்கள் தங்களை வாதித்தவர்களுக்காக ஜெபிப்பதை கண்டிருக்கமாட்டான்.

ஒரு கள்ளன், ''நீ கிறிஸ்துவானால் உன்னையும் எங்களையும் இரட்சித்துக்கொள்'' என்று கூறி அவர்மீது வசவுகளைத் தொடர்ந்து தூற்றினான் (லூக். 23:39). இன்னொருவன் இயேசுவைத் தற்காத்தான்: "நீ இந்த ஆக்கினைக்குட்பட்டவனாயிருந்தும் தேவனுக்குப் பயப்படுகிறதில்லையா? நாமோ நியாயப்படி தண்டிக்கப்படுகிறோம்; நாம் நடப்பித்தவைகளுக்குத்தக்க பலனை அடைகிறோம்; இவரோ தகாததொன்றையும் நடப்பிக்கவில்லையே" (லூக். 23:40, 41).

அவன் தனது தலையைக் கர்த்தரை நோக்கித் திருப்பி, "ஆண்டவரே, நீர் உம்முடைய ராஜ்யத்தில் வரும்போது அடியேனை நினைத்தருளும்" என்றான் (லூக். 23:42). அவன் இயேசுவின் ராஜ்யத்தைப் பற்றி எவ்வாறு அறிந்தான்? அவன், கிறிஸ்து ராஜ்யத்தைப் பற்றிப் போதித்ததைக் கேட்டிருந்தானா? இயேசுவின் தற்போதைய நடத்தையானது, அவரது தலையின்மீதுள்ள மேல்விலாசம் உண்மையாக இருக்கவேண்டும் என்று அவன் நம்பி இணங்கச் செய்ததா? நமக்குக் கூறப்படவில்லை. ராஜ்யத்தைப் பற்றிய கள்ளனின் அறிவு வரையறைக்கு உட்பட்டதாக இருக்க வேண்டும், ஆனால் குறைந்தபட்சமாக அவன், இயேசு யூதர்களின் ராஜாவாக (எதிர்பார்த்திருந்த மேசியாவாக) இருந்தார் என்பதையும், மற்றும் - அவர் சிலுவையில் மரித்துக்கொண்டிருந்தார் என்ற உண்மை இருந்தபோதிலும் - அவர் தமது இராஜ்யத்தை அமைப்பார் என்பதையும் புரிந்துகொண்டிருந் தான்! அந்த வேளையில், மரித்துக் கொண்டிருந்த இந்தக் கள்ளன் கிறிஸ்துவின் சீஷர்களைக் காட்டிலும் அதிகமான விசுவாசத்தைச் செயல் விளக்கப்படுத்தினான்.[18]

மனஸ்தாபப்பட்ட இந்தக் கள்ளனிடத்தில், "இன்றைக்கு நீ என்னு டனே கூடப் பரதீசிலிருப்பாய் என்று மெய்யாகவே உனக்குச் சொல்லு கிறேன்" (லூக். 23:43) என்று இயேசு கூறுகையில் அவர், "இறுதி வரையிலும் தமது பெயருக்கும் ஊழியத்திற்கும் உண்மை வாய்ந்தவராகவே இருந்தார்."[19] இந்த சந்தர்ப்பப் பொருளில், "பரதீசு" என்பது மரித்த நீதிமான்கள் நியாயத்தீர்ப்புக்காகக் காத்திருக்கும் காணப்படாத உலகத்தின் ஒரு பகுதியைக் குறிப்பதாக உள்ளது.[20] மனஸ்தாபப்பட்ட கள்ளனுக்கு கிறிஸ்து - சிலுவையில் இருந்தல்ல, ஆனால் பாவத்தின் குற்ற உணர்வி லிருந்து - இரட்சிப்பை வாக்களித்தார். அவர் அவனுக்கு - இந்த வாழ்வில் அல்ல, ஆனால் அடுத்த வாழ்வில் - விடுதலையைக் கொடுத்தார்.[21]

நண்பர்கள் புலம்பினர்

சிலுவையின் அருகில் இருந்த சிலர் வெறுப்பினால் அல்ல, ஆனால் துக்கத்தினால் பட்சிக்கப்பட்டிருந்தனர். சிலுவையின் அருகில் நின்றிருந்த வர்களில் இயேசுவின் தாயாரும் இருந்தார் (யோவா. 19:25ஆ) சற்று நேரம் நீங்கள் உங்களை, மரிக்கின்ற தனது மகனைக் கண்ணீரினூடாகக் கண்ட மரியாளின் இடத்தில் வைத்துப் பாருங்கள். அவளிடத்தில் சிமியோன், "... உன் ஆத்துமாவையும் ஒரு பட்டயம் உருவிப் போகும்" (லூக். 2:35) என்று எச்சரித்திருந்தார்; இப்போது அந்தக் கொடுமையான வாளானது சுழன்று அவளது இருதயத்தினுள் திரும்பிற்று.

மரியாளுடன் மற்ற பெண்களும் இருந்தனர். அவர்களை யோவான், "அவருடைய தாயின் சகோதரி கிலெயோப்பா மரியாளும், மகதலேனா மரியாளும்" என்று அடையாளப்படுத்தினார் (யோவா. 19:25இ). சிலுவை யின் அருகில் நின்றிருந்த பெண்கள் பற்றிய யோவானின் பட்டியல், மத்தேயு மற்றும் மாற்கு ஆகியோரின் பட்டியல்களுடன் ஒப்பிடப்படுகை யில் (மத். 27:56; மாற். 15:40), (தாயாகிய) மரியாளின் சகோதரி சலோமி - யாக்கோபு யோவான் ஆகியோரின் தாயும் செபதேயுவின் மனைவியுமா

யிருந்தவள் - என்பதாகத் தோன்றுகிறது.[22] முந்திய வரலாறு ஒன்றில் நாம் சலோமியைப் பற்றி வாசித்தோம் (மத். 20:20, 21).

யோவானின் பட்டியலில் உள்ள "கிலெயோப்பாவின் மனைவி மரியாள்" என்ற பெண் அநேகமாக, மத்தேயு மற்றும் மாற்கு ஆகியோரின் பட்டியலில் உள்ள, "சின்ன யாக்கோபுக்கும் யோசேக்கும் தாயாகிய மரியாள்" என்ற அதே பெண்ணாகவே இருக்கலாம். மகதலேனா மரியாள் இம்மூன்று பட்டியல்களிலும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றாள். நமது படிப்புகளில் முன்பு நாம் இவளை எதிர்கொண்டிருந்தோம் (லூக். 8:2, 3), மற்றும் இவ்வரலாறு வளருகையில் இவள் மீண்டும் குறிப்பிடப்படுவாள்.

இயேசுவுக்கு "அறிமுகமாயிருந்த" மற்றவர்களும் சிலுவையின் அருகில் இருந்தனர் (லூக். 23:49; மாற். 15:41 ஆ-வைக் காணவும்). அப்போஸ்தலர்கள் யாவருமோ அல்லது ஒரு சிலரோ, தூரத்தில் இருந்து கவனித்துக்கொண்டு இருந்திருக்கலாம். குறைந்தபட்சம், அப்போஸ்தலரான யோவான் அங்கிருந்தார் (யோவா. 19:26[23]ஐக் காணவும்).

இயேசு வழங்கினார்

எடுத்துரைக்கப்பட முடியாத வேதனையை இயேசு அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தபோதிலும், அவர் தமது தாயின் நலம் பற்றி அக்கறை கொண்டிருந்தார்.[24] அவளது வருத்தத்தைக் கண்டபோது, அவரது இருதயத்தில் துக்கம் நிறைந்திருக்க வேண்டும். அருகில் நின்றுகொண்டிருந்த யோவானைக் கண்டு, அவர் "ஸ்திரீயே,[25] அதோ, உன் மகன் என்றார். பின்பு சீஷனை நோக்கி: அதோ, உன் தாய் என்றார்!" (யோவா. 19:26, 27அ). இவ்வாறு இயேசு தமது தாயின் பராமரிப்புக்கு வேண்டியவற்றை வழங்கினார்.[26]

"அந்நேரமுதல் அந்தச் சீஷன் [யோவான்] அவளைத் தன்னிடமாய் ஏற்றுக்கொண்டான்" (யோவா. 19:27ஆ). ஒருவேளை, பரிவிரக்கத்தினால் அவர் [யோவான்] உடனடியாக[27] அவளை கொல்கொதாவில் இருந்து வெளியே வழிநடத்திச் சென்றிருக்கலாம் மற்றும் பண்டிகையின்போது தமது குடும்பம் தங்கியிருந்த இடத்திற்கு அவளை அவர் அழைத்துச் சென்றிருக்கலாம். அவர் அதைச் செய்திருந்தால், மரியாள் தமது மகனின் துன்பங்கள் சிலவற்றில் இருந்து சற்றே காக்கப்பட்டவளாக முரட்டுத் தனமான கும்பலில் இருந்து பாதுகாக்கப்பட்டவளாக இருந்திருக்கலாம்.

கடைசி மூன்று மணி நேரங்கள் (மத். 27:45-56; மாற். 15:33-41; லூக். 23:44-49; யோவா. 19:28-30)

இரகசியம்

"அப்பொழுது ஏறக்குறைய ஆறாம்மணி நேரமாயிருந்தது" (லூக். 23:44) - அதாவது, சூரியன் தனது வெம்மையுடன் ஒளிவீசும் நண்பகல் வேளையா

யிருந்தது. "... பூமியெங்கும் அந்தகாரமுண்டாயிற்று. சூரியன் இருளடைந்தது" (லூக். 23:44ஆ, 45அ). இந்த அந்தகாரம் திடீரென்று ஏற்பட்டதா? இந்த நிகழ்வானது யூதேயாவில் மட்டும் நடைபெற்றதா அல்லது பலஸ்தீனம் முழுவதிலுமோ அல்லது அதற்கும் அப்பால் உள்ள பகுதிகளிலும் நடைபெற்றதா என்று நாம் அறிவதில்லை. "பூமியெங்கும்" என்ற சொற்றொடர் இந்தப் பகுதிகளில் எதை வேண்டுமானாலும் குறிப்பிடக்கூடும். இந்த அசாதாரணமான நிகழ்வு பற்றி ரோமாபுரிப் பதிவேடுகள் அறிக்கையிட்டிருப்பதால் அப்படி இருக்கவும் சாத்தியம் உள்ளது.[28]

இந்த அந்தகாரமானது ஒரு கிரகணம் என்று அழைக்கப்பட்டுள்ளது, ஆனால் பஸ்கா பண்டிகையின்போது, சூரிய கிரகணம் ஏற்படச் சாத்தியக்கூறு இல்லாதிருந்தது. "[இந்தப் பண்டிகை] ஆசரிப்பு முழுநிலவு நாளன்று நடைபெற வேண்டியிருந்தது (யாத். 12:6)"[29] - மற்றும் முழுநிலவுக் காலவேளையில் சூரிய கிரகணம் ஏற்பட முடியாது.[30] மேகம்மூடிய வானம் என்பதும் இந்த நிகழ்ச்சியை விளக்கப் போதுமானதாயிராது. இந்த அந்தகாரம் இயற்கைக்கு மேலான நிகழ்ச்சி என்று நம்புவதற்குக் காரணங்கள் உள்ளன. (1) லூக்கா, இந்த அந்தகாரத்தை தேவாலயத்தின் திரைச்சீலை கிழிந்த நிகழ்ச்சியுடன் பிணைத்தார் (லூக். 23:44, 45), அது சந்தேகமின்றி ஒரு அற்புதமாகவே இருந்தது.[31] (2) இருள் நீக்கப்பட்ட நிகழ்ச்சி, இயேசுவின் மரணத்துடன் ஒன்றித்து நடந்தது என்ற உண்மையானது தெய்வீக இடையீடு ஒன்றைக் கருத்தாகத் தெரிவிக்கிறது.

"ஒன்பதாம் மணி நேரம் வரைக்கும்" (லூக். 23:44இ) - அதாவது பிற்பகல் 3:00 மணி வரைக்கும் பூமியின்மீது அந்தகாரம் மூன்று மணிநேரத்திற்கு தாமதித்திருந்தது. இந்த அந்தகாரத்தை ஏற்படுத்தியதற்கு தேவன் கொண்டிருந்த காரணம் என்ன என்று நாம் நிச்சயமாய்க் கூற இயலாது, ஆனால் ஜான் கார்ட்டர் அவர்களின் பின்வரும் விளக்கவுரையானது அநேகமாக இலக்கிற்கு அருகில் தாக்குவதாயிருக்கலாம்:

> *... இருளின் திரையொன்று, பாடுபடும் இரட்சகரை, ஏளனம் செய்து வதைப்பவர்கள் மற்றும் துன்புறும் நண்பர்கள் ஆகியோரிடமிருந்து மறைத்தது என்பது பொருத்தமானதாக இருந்தது. சொல்லப்போனால், சக்கந்தமும் ஏளனமும், பூமியை இருள் மூடியபின்பு குறைந்தொழிந்தது என்பதில் சந்தேகமில்லை; இயேசு அமைதியில் பாடுபடும்படிக்கு விடப்பட்டார். இருளான அந்த மணி நேரங்களில் தேவன் நம் எல்லாருடைய அக்கிரமங்களையும் அவர்மீது சுமத்தினார் (ஏசா. 53:6), அவர் "தமது சரீரத்திலே நம்முடைய பாவங்களைச் சிலுவையிலே சுமந்தார்" (1 பேது. 2:24), அவர் "நமக்காகப் பாவமானார்" (2 கொரி. 5:21), தேவன் அவரை "அவருடைய இரத்தத்தினாலே ... கிருபாதார பலியாக ஏற்படுத்தினார்" (ரோமர் 3:25) என்பது உறுதி. அவர் தம்மைப் பின்பற்றுபவர்களுக்கு "ஜீவ ஒளியை" கொடுக்கும்படிக்கு (யோவா. 8:12) அவர் ஏதோ சில வகையில் "புறம்பான இருளை" (மத். 8:12) அனுபவித்தார்.[32]*

அர்த்தம்

அந்தகாரத்தின் மணி நேரங்கள் முடிவை நெருங்குகையில், விரைவான

தொடர்வரிசையில் நான்கு முறைகள் கிறிஸ்து பேசினார். முதலாவது, "ஏறக்குறைய ஒன்பதாம் மணிவேளையில்," அவர் தாம் சகித்த பயங்கரமான பாடுகளைப் பிரதிபலிக்கின்ற பெருங்கவலை நிறைந்த சொற்றொடரை உச்சரித்தார்: "ஏலீ! ஏலீ! லாமா சபக்தானி?" (மத். 27:46அ). இவைகள், "என் தேவனே, என் தேவனே, ஏன் என்னைக் கைவிட்டீர்?" என்று அர்த்தப்பட்ட (மத். 27:46ஆ) எபிரெயு மற்றும் அரமாயிக் வார்த்தைகளாயிருந்தன.[33] இந்தக் கேள்வியானது, நமது பாவங்களுக்கான தண்டத்தைச் செலுத்துவதற்கு, இயேசு - சற்று நேரம் - தேவனால் கைவிடப்பட்டிருந்தார் என்பதை உறுதிப் படுத்துகிறது.

ஒரு கேள்வி எழும்புகிறது: "ஆனால் கிறிஸ்து தமது மரணத்தின் நோக்கத்தைப் புரிந்துகொண்டிருக்கவில்லையா? - அப்படி அவர் புரிந்து கொண்டிருந்தால், அவர் தேவனிடம், 'ஏன் என்னைக் கைவிட்டீர்?' " என்று கேட்டது எதனால்? இயேசு சங்கீதம் 22:1ல் இருந்து மேற்கோள் காண்பித்து சங்கீதக்காரரின் சொல்லாக்கத்தைத் தக்க வைத்தார் என்பதே மிகச் சிறந்த விளக்கமாக உள்ளது. கர்த்தருடைய கூற்றானது, சந்தேகத்தின் அறிவிப்பாக இருக்கவில்லை, ஆனால் அது விசுவாசத்தின் உறுதிப்பாடாக இருந்தது. சங்கீதத்தை மேற்கோள் காண்பித்ததன் மூலம் அவர், தமது மரணமானது ஒரு துரதிரஷ்டவசமான துன்பமாயிராமல், தேவனுடைய திட்டங்கள் மற்றும் நோக்கங்கள் ஆகியவற்றின் நிறைவேற்றமாக இருந்தது என்று உறுதிப்படுத்தினார் (சங். 22:6-8, 12-18ஐக் காணவும்).

இயேசு கதறியபோது, அவர் கூறியது என்ன என்று சிலர் புரிந்து கொள்ளாதிருந்தனர். ஒருவேளை அவரது வார்த்தைகள் மூச்சுவிடும் முயற்சியில் குழறியிருக்கலாம்; அவர் பேசியபோது, ஒருவேளை அவர்களின் சிந்தனைகள் வேறு எங்காவது இருந்திருக்கலாம்; ஒருவேளை சிலர் (என்னைப் போல்) வயதானவர்களாயிருந்து, அவர்களின் கேட்கும் தன்மை யானது (என்னுடையதைப் போல்) விரும்பத்தக்க சிலவற்றை விட்டிருக்க லாம். காரணம் எதுவாயிருந்தாலும், கிறிஸ்து, "ஏலீ" ("என் தேவனே") என்று கூறியபோது, அவர் "எலியா" என்று கூறியதாகச் சிலர் நினைத்தனர் (இது "யேகோவா என் தேவன்" என்று அர்த்தப்படுகிறது). அவர்கள், "இவன் எலியாவைக் கூப்பிடுகிறான்" என்று முடிவுசெய்தனர் (மத். 27:47). மேசியாத்துவ காலத்தில் எலியா தோன்றுவார் என்று வேதபாரகர்கள் போதித்தனர் (மத். 17:10). சிலர் இந்தக் கூற்றினால் ஈர்க்கப்பட்டவர்களாகி, "பொறு, எலியா இவனை இரட்சிக்க வருவானோ, பார்ப்போம்" என்றனர் (மத். 27:49; மாற். 15:36).

அவர்களின் தவறான புரிந்துகொள்ளுதலைத் திருத்துவதற்குக் கர்த்தர் எவ்வித முயற்சியும் மேற்கொள்ளவில்லை. மாறாக, "எல்லாம் முடிந்தது என்று இயேசு அறிந்து,[34] வேதவாக்கியம் நிறைவேறத்தக்கதாக:[35] தாகமா யிருக்கிறேன் என்றார்" (யோவா. 19:28). கடற்காளான் ஒன்று காடியில் தோய்க்கப்பட்டு, ஈசோப்புத் தண்டில்[36] மாட்டி, அவர் வாயினிடத்தில் நீட்டப்பட்டது (யோவா. 19:29; மாற். 15:36அ-வைக் காணவும்). முன்னதாக, இயேசு அந்தப் பானத்தை [ஏற்க] மறுத்திருந்தார்; இப்போது அவர் அதை ஏற்றுக்கொண்டார் (மத். 27:34; மாற். 15:23; யோவா. 19:30அ).

அவரது பாடுகள் ஏறக்குறைய முடியும் தறுவாயில் இருந்தபடியால், மயக்கம் தரும் அந்த பானத்தை வலிமறக்கடிக்கும் அதன் குணத்திற்காகக் குடிப்பதில் காரணம் எதுவும் இருந்திராது. ஒருவேளை, தாகத்தினால் துவண்டுபோன துடன் கூடுதலாக, அவர் பின்தொடரவிருந்த தமது கதறுதல்களுக்காகத் தமது தொண்டையை நனைத்துக் கொள்வதற்கு விரும்பியிருக்கலாம்.

"இயேசு காடியை வாங்கினபின்பு, முடிந்தது என்று சொல்லி" (யோவா. 19:30அ). அவரது பாடுகள் ஏறக்குறைய முடிந்திருந்தன, ஆனால் அவரது வார்த்தைகள் அதைக் காட்டிலும் அதிகமான மறைவுக் கருத்துக்களைக் கொண்டிருந்தன. அவர் செய்யும்படி, தேவன் அவரிடத்தில் ஒப்புவித்திருந்த ஊழியத்தை அவர் முடித்திருந்தார் (யோவா. 17:4[37]*ஐக் காணவும்).* B. S. *டீன் அவர்கள் பின்வருமாறு எழுதினார்:*

> *"முடிந்தது"; முடிந்தது, பூமியில் வாழ்ந்தவற்றிலேயே மாண்புமிக்க வாழ்வானது இறுதியாக்கப்பட்டு மாத்திரம் இருந்ததில்லை; முடிந்தது, மனிதனை மீட்கும் ஊழியம்; முடிந்தது, இது முற்பிதாக்களும் தீர்க்கதரிசிகளும் கண்ட கனவுகள், பழைய உடன்படிக்கையின் அடையாளங்கள் மற்றும் தீர்க்கதரிசனங்கள் யாவற்றையும் விட ஒரு மேன்மையான வழியில் நிறைவேறியது.*[38]

கிறிஸ்துவின் வார்த்தைகள், "வெற்றியின் கூக்குரலாக ... நிறைவேற்றத் தின் கூக்குரலாக ... ஆம், நிம்மதியின் கூக்குரலாக இருந்தது. இப்பொழுது இயேசு தமது முட்களுக்கு ஒரு கிரீடத்தை, தமது நிர்வாணத்திற்கு ஒரு உடையை, தமது கனவீனத்திற்கு ஒரு மகிமையை, தமது காயங்களுக்கு ஒரு ஆராதனையை மாற்றாகப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும்" என்று சார்லஸ் ஸ்வின்டால் அவர்கள் கருத்துத் தெரிவித்தார்.[39]

பின்பு கிறிஸ்து, "பிதாவே, உம்முடைய கைகளில் என் ஆவியை ஒப்புவிக்கிறேன்[40] *என்று மகா சத்தமாய்க்*[41] *கூப்பிட்டுச் சொன்னார்" (லூக். 23:46அ). "இப்படிச் சொல்லி" (லூக். 23:46ஆ), "அவர் தலையைச் சாய்த்து, ஆவியை ஒப்புக்கொடுத்தார்" (யோவா. 19:30ஆ). கர்த்தர் "வேதவாக்கியங் களின்படி நமது பாவங்களுக்காக மரித்து" (1 கொரி. 15:3) தமது "ஜீவனை விட்டார்" (லூக். 23:46இ; மாற். 15:37).*

இயேசு ஏன் இவ்வளவு விரைவாக மரித்தார் என்பதைப் பற்றி மனிதர்கள் யூகம் செய்துள்ளனர்,[42] *ஆனால் இவ்வசனங்கள் நமக்கு உட்கண்ணோட்டத்தைத் தருகின்றன: அவர் மரிப்பதற்குத் தம்மையே சுயவிருப்பத்துடன் ஒப்புக்கொடுத்தார். மனிதர்கள் அவரது ஜீவனை அவரிடத்திலிருந்து எடுக்கவில்லை; நம் எல்லாருக்காவும், அவரே அதை ஒப்புக்கொடுத்தார் (யோவா. 10:17, 18).*[43]

அற்புதங்கள்

இயேசு மரித்த வேளையில் மாபெரும் பூமியதிர்ச்சி ஏற்பட்டது (மத். 27:54ஐக் காணவும்): "... பூமியும் அதிர்ந்தது, கன்மலைகளும் பிளந்தன" (மத். 27:51). தரை பிளக்கையில், பாறையில் குடையப்பட்டிருந்த "கல்லறைகளும் திறந்தது, நித்திரையடைந்திருந்த அநேக பரிசுத்தவான்களுடைய

சரீரங்களும் எழுந்திருந்தது" (மத். 27:52அ). மத்தேயு, *"அவர் உயிர்த்தெழுந்த பின்பு, இவர்கள் கல்லறைகளை விட்டுப் புறப்பட்டுப் பரிசுத்த நகரத்தில் பிரவேசித்து, அநேகருக்குக் காணப்பட்டார்கள்"* என்றும் கூடுதலாகக் குறிப்பிட்டதால் *(மத். 27:52அ, 53),* பரிசுத்தவான்கள் உயிர்ப்பிக்கப்பட்ட நிகழ்ச்சியானது சில நாட்களுக்குப் பின்பு நடைபெற்றிருக்கும் என்பது உறுதி.

பூமி அதிர்ந்து கொண்டிருக்கையில், நகரத்தில் *"தேவாலயத்தின் திரைச்சீலை மேல்தொடங்கிக் கீழ்வரைக்கும் இரண்டாகக் கிழிந்தது" (மத். 27:51அ; மாற். 15:38; லூக். 23:45ஐக் காணவும்).* இந்த அசாதாரணமான, கவனத்தை ஈர்க்கும் நிகழ்ச்சியானது, *"பூமி அதிர்ந்த"* நிகழ்ச்சி நடைபெற்றிருந்தது என்பதை அறிவித்தது![44]

கொல்கொதாவில் இருந்தவர்கள் இவற்றில் - அந்தகாரம் மற்றும் பூமியதிர்ச்சி என்ற - இரண்டு அற்புதங்களைப் பற்றி மாத்திரம் அறிந்திருப் பார்கள், ஆனால் இதுவும், சிலுவையில் இயேசு நடந்த வகையும் அவர்கள் மீது ஒரு வல்லமை நிறைந்த செயல்தாக்கத்தைக் கொண்டிருந்தது. *"அவருக்கு எதிரே நின்ற நூற்றுக்கு அதிபதி அவர் இப்படிக் கூப்பிட்டு ஜீவனை விட்டதைக் கண்டபோது" (மாற். 15:39அ).* பின்பு அவரும் போர்ச்சேவகர்களும், *"பூமியதிர்ச்சியையும் சம்பவித்த காரியங்களையும் கண்டு, மிகவும் பயந்து" (மத். 27:54அ).* நூற்றுக்கு அதிபதி *"மெய்யாகவே இந்த மனுஷன் நீதிபரனாயிருந்தான் என்று சொல்லி, தேவனை மகிமைப் படுத்தினா[ர்]" (லூக். 23:47).* மீண்டும் அவர், *"மெய்யாகவே இந்த மனுஷன் தேவனுடைய குமாரன்"* என்று அறிவித்தார் *(மாற். 15:39ஆ).* அவனோடே கூட காவல் காத்திருந்தவர்களும் சேர்ந்துகொண்டார்கள்: *"மெய்யாகவே இவர் தேவனுடைய குமாரன்!"* என்றார்கள் *(மத். 27:54ஆ).*[45]

இந்த அற்புதங்கள் அங்கிருந்த மற்றவர்களின் மனதையும் ஈர்த்தன. அவர்கள் அநேகமாக, அந்தகாரம் ஏற்பட்டிருந்ததினால் அமைதியாயிருந் திருக்கலாம். இப்பொழுது, *"இந்தக் காட்சியைப் பார்க்கும்படி கூடி வந்திருந்த ஜனங்களெல்லாரும் சம்பவித்தவைகளைப் பார்த்தபொழுது, தங்கள் மார்பில் அடித்துக்கொண்டு [தங்கள் இல்லங்களுக்குத்] திரும்பிப் போனார்கள்" (லூக். 23:48)* - இது கிழக்கு நாடுகளில் துக்கத்தை வெளிப்படுத்துகின்ற ஒரு வகையாக இருந்தது *(ஏசா. 32:12; நாகூம் 2:7; லூக். 18:13).* நடந்த யாவையும், ஒரு சில வாரங்களுக்குப் பின்னதாகப் பேதுருவின் பிரசங்கத்திற்கு நிச்சயமாகவே அவர்களை ஆயத்தப்படுத்த உதவியிருக்கும் *(அப். 2:14, 23, 36, 37ஐக் காணவும்).*

முடிவுரை

இயேசு, தேவனுடைய குமாரனாக இருந்தார்; ஆகையால், அவரது மரணம் நமது புரிந்துகொள்ளுதலுக்கு அப்பாற்பட்டதாக இருக்கும் என்று நாம் எதிர்பார்த்திருப்போம். தேவனுடைய சொந்தக்குமாரன் ஒரு சிலுவையில் மரித்ததை நாம் கண்டிருக்கின்றோம்! எவ்வளவு வியக்கத் தக்கது! நமது மீட்புக்காக அவர் மரித்தார் என்று வேதவாக்கியங்கள் நமக்குக்

கூறுகின்றன (1 கொரி. 15:3). இந்த அற்புதமான சத்தியத்தில் நாம் அகம் மகிழ்வோமாக!

குறிப்புகள்

[1]John Franklin Carter, *A Layman's Harmony of the Gospels* (Nashville: Broadman Press, 1961), 326. [2]William D. Edwards, Wesley J. Gabel, and Floyd E. Hosmer, “On the Physical Death of Jesus Christ,” *Journal of the American Medical Association* (21 March 1986): 1458. [3]Ibid., 1460-61. [4]*‘‘மூச்சு விடுதல்’’ என்பது சுவாசத்தை வெளிவிடும் செயல்முறையாக உள்ளது.* [5]*குற்றவாளி மூச்சுவிடுவதற்காக, ஆணியடிக்கப்பட்ட தனது பாதத்திலிருந்து தன்னை மேல்நோக்கித் தள்ளுதலின் அவசியமானது, குற்றவாளியின் மரணத்தைத் துரிதப்படுத்துவதற்கு அவரது கால்களை முறிக்கவேண்டியது ஏன் என்பதை விளக்குகிறது (யோவா. 19:31-33). இப்புத்தகத்தின் பிற்பகுதியில் காணப்படும் யோவான் 19:31-33க்கான குறிப்புகளைக் காணவும்.* [6]*இந்த இரு பிரிவுகளுக்குள் நிகழ்ச்சிகளின் மிகச்சரியான முறைமையை நாம் உறுதிப்படுத்த இயலாது; இந்த எடுத்துரைப்பில் பின்பற்றப்படுகிற வரிசை முறைமை ஒரு சாத்தியக்கூறாக உள்ளது.* [7]*கச்சை என்பது துணியினாலோ அல்லது தோலினாலோ ஆனதாயிருக்கக்கூடும், இது வேதாகமத்தின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புகளில் பெரும்பாலும்* "girdle" (circle) the body [*உடலைச் சுற்றிக் கட்டப்படும் கச்சை*] *எனப்படுகிறது. நான் வாழ்கின்ற இடத்தில், பெரும்பாலானவர்கள்,* "girdle" *என்பதை கட்டுப்படுத்துகிற ஒரு உள்ளாடை என்று நினைக்கின்றனர் எனவே நான்* "belt" *என்ற வார்த்தையைப் பயன் படுத்துகின்றேன்.* [8]*இது அடிக்கடி, “கர்த்தர் உடைமையாகக் கொண்டிருந்த ஒரே ஒரு மதிப்பு மிக்க பொருள்’’ என்று அழைக்கப்பட்டுள்ளது. இது ஒருவேளை அவரது தாசர் ஒருவரிடமிருந்து பெற்ற கொடையாக இருந்திருக்கலாம்.* [9]*போர்ச்சேவகர்கள், இரண்டு கள்வர்களின் உடைமைகளையும் தங்களுக்குள் பிரித்துக்கொண்டு, அவர்களின் நண்பர்கள் அவர்களைச் சிலுவையில் இருந்து எடுத்துவிட முயற்சி செய்வதைத் தடுப்பதற்காக அவர்களையும் காவல் செய்து கொண்டிருக்கலாம் - ஆனால் இந்த வரலாற்றில் இயேசுவின் மீதே வலியுறுத்தம் கொடுக்கப்படுகிறது.* [10]*தலையைத் துலுக்குதல் அல்லது அசைத்தல் என்பது ஏளனத்தை வெளிப்படுத்துதலின் குறிப்பிட்ட ஒரு வகையாக உள்ளது (சங். 22:7; 109:25; ஏசா. 37:22; எரே. 18:16). ஒவ்வொரு கலாச்சாரமும், விரோத உணர்வைச் சுட்டிக்காண்பிக்கிற சைகைகளைக் கொண்டுள்ளது.*

[11]*தேவாலயத்தைத் திரும்பவும் கட்டுதல் பற்றிய இயேசுவின் முந்திய வார்த்தைகள் (யோவா. 2:19) மக்களின் மனங்களில் பதிந்திருந்தன என்பது தெளிவு, ஆனால் அந்தக் கூற்றானது தவறாக மேற்கோள் காண்பிக்கப்பட்டு, தவறாகப் புரிந்துகொள்ளப்பட்டிருந்தது.* [12]*இயேசு தம்மையே காத்துக்கொண்டு சிலுவையில் இருந்து இறங்கி வந்தாரென்றால், மனிதகுலம் இரட்சிக்கப்பட முடியாது என்பதை இந்த மக்கள் புரிந்து கொண்டிருக்கவில்லை. அவர் தேவனுடைய குமாரனாக இருந்ததால், தேவனுடைய சித்தத்தைச் செய்வதற்கு ஒப்புக்கொடுத்து சிலுவையிலேயே இருந்தார் என்பதை அவர்கள் புரிந்துகொள்ளவில்லை.* [13]*ஒரு சில நாட்களில் இயேசு, சிலுவையில் இருந்து இறங்கிவருதல் என்பதைக் காட்டிலும் - கல்லறையில் இருந்து வெளிவருதல் என்ற - பெரிய அற்புதத்தை நிகழ்த்தவிருந்தார், ஆனால் இதுவும்கூட, கடின இருதயங்கொண்டிருந்த யூதத்துவத் தலைவர்களிடத்தில் விசுவாசத்தை உண்டாக்காது. இயேசு சிலுவையில் இருந்து*

இறங்கி வராதிருத்தல் என்பது நிறைவாகப் பல லட்சக்கணக்கான மக்களிடத்தில் விசுவாசத்தை உண்டாக்கும் என்பதை அவர்களால் முன்கண்ணோக்க முடியாதிருந்தது (யோவா. 12:32ஐக் காணவும்). [14]H. I. Hester, *The Heart of the New Testament* (Liberty, Mo.: Quality Press, 1963), 214. [15]B. S. டீன் அவர்களின், "வேதாகம வரலாற்றின் வரைக்குறிப்பு" என்ற புத்தகத்தில் காணவும். [16]சிலுவையில் இயேசு கூறிய ஏழு "வாக்கியங்களில்" இது முதலாவதானதாக உள்ளது. இது அநேகமாக நிகழ்ச்சிகளின் வரிசையில் முன்னதாகக் கூறப்பட்டிருக்கலாம். இயேசு தம்மை வதைத்தவர்களுக்காக ஜெபித்திருந்தாலும், அவர்கள் தங்கள் பாவங்களில் இருந்து மனந்திரும்பி தேவனுடைய சித்தத்தைச் செய்யாத வரைக்கும் (அப். 2:22, 23, 36-38) மன்னிக்கப்படக் கூடாதிருந்தனர். [17]இரண்டு கள்வர்களுமே இயேசுவை அவமானப்படுத்தினார்கள் என்று மத்தேயுவும் மாற்குவும் சுட்டிக்காட்டிய வேளையில், அவ்விருவரில் ஒருவன் கர்த்தர் சார்பாக நின்றான் என்று லூக்கா கூறினார். இந்த இரு கள்ளர்களில் ஒருவன் முதலில் கிறிஸ்துவை அவமானப்படுத்தி, பின்பு தனது மனதை மாற்றிக்கொண்டான் என்பதே இவ்விரு விவரங்களையும் ஒப்புரவாக்குவதற்கான எளிய வழிமுறையாக உள்ளது. குறிப்பிட்ட இந்தக் கள்ளன் தொடக்கத்தில் அவமானப்படுத்தியது என்பது அரைமனதுடன் செய்யப்பட்டிருக்கச் சாத்தியக்கூறுள்ளது. [18]கள்வனின் வரலாறானது சிலுவையின் இந்தப் பக்கத்தில் இரட்சிக்கப் படுவதற்குச் செய்யவேண்டியவைகளின் உதாரணமாக இருப்பதில்லை, ஆனால் இது நாம் கிறிஸ்துவுக்காக எவ்வாறு பேசவேண்டும் என்பதைச் செயல்விளக்கப் படுத்துகிறது. இந்தக் கள்ளனின் வரலாறு பற்றி அதிகமான தகவல்களுக்கு, இனி வெளிவரவிருக்கும் ''கிறிஸ்துவைப் பிரசங்கித்தல்'' என்ற துணைப்பாடப் புத்தகத்தில், "சிலுவையில் கள்ளன்" என்ற இரண்டு பிரசங்கங்களில் காணவும். [19]Dean, 29. [20]பாதாளத்தின் இந்தப் பகுதியானது லூக்கா 16:22ல் "ஆபிரகாமின் மடி" என்று அழைக்கப்பட்டுள்ளது. இயேசு மரித்தபோது பாதாளத்திற்கு (காணப்படாத உலகத்திற்கு)ச் சென்றார் என்று பேதுரு கூறியதால் (அப். 2:31), லூக்கா 23ன் "பரதீசு" என்பது காணப்படாத உலகத்தில் உள்ளது என்று நாம் அறிகின்றோம். மேலும் நாம், லூக்கா 23ன் "பரதீசு" என்பது தேவன் இருக்கின்ற பரலோகம் அல்ல என்றும் அறிகின்றோம். அந்த நாளில் இயேசு பரதீசுக்குச் சென்றார், ஆனால் அதற்குச் சில நாட்களுக்குப் பின்பு, அவர் தாம் இன்னமும் பிதாவினிடத்திற்கு ஏறிச் செல்லவில்லை என்பதாகக் கூறினார் (யோவா. 20:17).

[21]இயேசு பூமியில் இருந்தபோது, மன்னிப்பு அளித்தலைத் தாம் விரும்பியவாறு விரிவாக்க வல்லமை கொண்டிருந்தார் (மாற். 2:10ஐக் காணவும்). அந்த வல்லமையை அவர் ஒரு சில வேளைகளில் செயல்படுத்தினார்; இது அந்த வேளைகளில் ஒன்றாக இருந்தது. [22]"சிலுவையின் அருகில் பெண்கள்" என்ற இனிவரும் துணைப்பாடத்தை இப்புத்தகத்தில் வாசிக்கவும். [23]மீண்டும் ஒருமுறை, யோவான் தம்மையே இவ்விடத்தில் "அவர் [இயேசு] மிகவும் அன்பு செய்த சீஷன்" என்று குறிப்பிட்டுக் கொள்வதாக யூகிக்கப்படுகிறது. [24]அவர் மரியாளின் முதற்பேறான மகனாக இருந்தார், அவள்மீது தமக்கு விசேஷித்த பொறுப்பு இருந்ததாக உணர்ந்திருப்பார். அவளைக் கவனித்துக் கொள்வதற்கென்று இயேசு ஏற்பாடுகள் செய்தார் என்ற உண்மையானது, யோசேப்பு சற்றுக்காலம் முன்னதாக இறந்துபோயிருப்பார் என்று சுட்டிக் காண்பித்தலாக உள்ளது. [25]முன்பே குறிப்பிட்டபடி, ஒருவர் தமது தாயை "ஸ்திரீயே" என்று அழைப்பது அந்த சமுதாயத்தில் அவமானப் படுத்தும் செயலாக இருந்ததில்லை. NIVயில், "Dear Woman" ["அன்பான பெண்ணே"] என்றுள்ளது. [26]இந்த வேளையில், இயேசுவின் சகோதரர்கள் அவர்மீது விசுவாசம் கொண்டிராதபடியால், அவர் தமது தாயை அவர்களிடத்தில் ஒப்புவிக்காமல்

இருந்திருக்கலாம் (யோவா. 7:5). அவர்கள் சிலுவையின் அருகில் இருக்கவில்லை என்பது ஏறக்குறைய நிச்சயமானதாக இருந்தது. உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பின்பு அவர்கள் விசுவாசிகளானார்கள் (அப். 1:14). யோவான் ஒரு உறவினராயிருந்தால் ("சிலுவையின் அருகில் பெண்கள்" என்ற இனிவரும் துணைப்பாடத்தை இப்புத்தகத்தில் காணவும்) அது, இயேசு ஏன் தமது தாயைப் பராமரித்தல் என்பதை அவரிடத்தில் ஒப்புவித்தார் என்பதை விளக்குவதற்கு உதவும். ஏவுதல் பெற்றிராத ஒரு பாரம்பரியத்தின்படி, மரியாள் தமது வாழ்வின் எஞ்சிய நாட்கள் முழுவதிலும் யோவானுடன் வசித்து வந்தாள். இன்னொரு ஏவுதல் பெற்றிராத பாரம்பரியத்தின்படி, அந்த ஏற்பாடு தற்காலிகமானதாக மாத்திரம் இருந்தது மற்றும் அவள் தனது கடைசி நாட்களில் எருசலேமில் வாழ்ந்து வந்தாள். [27]இயேசு மரித்தவேளை வரும்வரையிலும் சிலுவையின் அருகில் நின்றிருந்த பெண்களில் மரியாள் பட்டியலிடப்படாதிருந்தாள் (மத். 27:56; மாற். 15:40), இது யோவான் அவளை அழைத்துச் சென்றிருந்தார் என்பதைக் கருத்தாகத் தெரிவிக்கிறது. யோவான் அவளை அழைத்துச் சென்றிருந்தால், அவர் இயேசுவின் மரணத்தைக் காண்பதற்குத் தாம் மாத்திரம் அந்தக் காட்சிக்குத் திரும்பி வந்திருக்கலாம் (யோவா. 19:35ஐக் காணவும்). [28]சிலுவையைச் சுற்றிச் சூழ்ந்திருந்த அந்தகாரம் மற்றும் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட பிற நிகழ்ச்சிகள் ஆகியவற்றிற்கு, இப்புத்தகத்தில் "கல்வாரியின் அற்புதங்கள்" என்ற இனிவரும் பாடத்தில் காணவும். [29]M. R. Wilson, "Passover," *International Standard Bible encyclopedia*, gen. ed. Geoffrey W. Bromiley (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1986), 3:676. யாத்திராகமம் 12:6ம் வசனமானது, சந்திரன் பூரணமாய்த் தெரியக்கூடிய நாளான, மாதத்தின் பதினான்காம் தேதியைக் குறிப்பிடுகிறது. [30]பூரண சந்திரன் என்பது, சூரியனும் சந்திரனும் பூமியின் எதிரெதிர்த் திசையில் இருப்பதைச் சுட்டிக்காண்பிக்கிறது (ஆகையால் சந்திரன், சூரியனில் இருந்து ஒளியைப் பிரதிபலிக்கும் தனது இயல்பின் உச்சக்கட்டத்தில் இருக்கும்). சந்திரன், பூமிக்கும் சூரியனுக்கும் நடுவில் வரும்போதுதான் சூரியக்கிரணம் ஏற்படுகிறது - இது சந்திரனும் சூரியனும் பூமியின் எதிரெதிர்த் திசையில் இருக்கும்போது சாத்தியமற்ற செயலாக உள்ளது.

[31]இப்புத்தகத்தில் "கல்வாரியின் அற்புதங்கள்" என்ற இனிவரும் பாடத்தில் காணவும். [32]Carter, 329. [33]"ஏலீ" என்பது எபிரெய மொழிச் சொல்லாக இருந்தது, "லாமா சபக்தானி" என்பது அரமாயிக் மொழிச் சொல்லாக இருந்தது. மாற்கு சுவிசேஷ விவரமானது, முதல் வார்த்தைக்கும்கூட அரமாயிக் மொழிச் சொல்லான "எலோயீ" என்பதைப் பயன்படுத்துகிறது (மாற். 15:34). இவ்விரு தரவழைப்புகளுக்கும் இடையில் சிறிதளவே வேறுபாடு உள்ளது. [34]கர்த்தர் பூமிக்கு வந்ததின் விசேஷித்த பணிப்பொறுப்பை அவர் நிறைவேற்றியிருந்தார்: அவர் "நம்முடைய பாவங்களைச் சிலுவையின்மேல் சுமந்தார்" (1 பேது. 2:24). [35]"வேதவாக்கியங்கள் நிறைவேறும்படியாக" என்ற வார்த்தைகளை வைத்த செயலானது, "நான் தாகமாயிருக்கிறேன்" என்ற இயேசுவின் கூற்று பழைய ஏற்பாட்டு வேதவாக்கியங்களை நிறைவேற்றியதைச் சுட்டிக்காட்டுவதற்கானதாக உள்ளது. விஷயம் இதுவாக இருந்தால், இவ்வசனங்கள் சங்கீதம் 22:15ஆ அல்லது 69:21ஐக் குறிப்பிடலாம். "வேதவாக்கியங்கள் நிறைவேறும்படியாக" என்பது சிலுவையில் இயேசுவின் அனுபவம் யாவற்றையும் குறிப்பிடுவதாகவும் இருக்கலாம். [36]ஈசோப்பு என்பது நீலநிற மலர்களைக் கொண்ட ஒரு தாவரமாகும். இதன் தண்டுகள் இரண்டு அல்லது மூன்று அடிகள் உயரம் வரை வளரக்கூடும். [37]யோவான் 17:4ல் "செய்து முடித்தேன்" என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்ட கிரேக்க வார்த்தையும் யோவான் 19:30ல் "முடிந்தது" என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்ட கிரேக்க வார்த்தையும் ஒரே வேர் வார்த்தையிலிருந்து வந்தவையாக உள்ளன. [38]Dean, 29. இயேசு பழைய

ஏற்பாட்டை “நிறைவேற்றினார்” (மத். 5:17, 18ஐக் காணவும்). ஒரு கருத்தில், அவர் பழைய உடன்படிக்கையைத் தமது சிலுவையில் ஆணியடித்தார் (கொலோ. 2:14ஐக் காணவும்), இதனால் அவர் தமது புதிய உடன்படிக்கை அல்லது ஏற்பாட்டின் வெளிப்படுத்துதலுக்கு வழியை ஆயத்தம் செய்தார் (எபி. 9:15-17ஐக் காணவும்). [39]Charles R. Swindoll, *Jesus, Our Lord* (Fullerton, Calif.: Insight for Living, 1987), 27. [40]இயேசு மீண்டுமாக பழைய ஏற்பாட்டின் சொல்லாக்கத்தைப் பயன்படுத்தியிருக்கலாம் (சங். 31:5). அப்படியென்றால், அவர் அதை சங்கீதம் 31ன் எழுத்தாளரை விட அதிக செயல்தாக்கமான வகையில் பயன்படுத்தினார்.

[41]அவரது உடல் இருந்த நிலைமையில், அவர் மகா சத்தமாய்க் கூப்பிட முடிந்தது என்ற உண்மையானது தன்னிலேயே திகைப்புக்குரியதாக உள்ளது. [42]இந்தப் பாடத்தின் தொடக்கத்தில், விதிப்படி சிலுவையில் மனிதர்கள் சில நாட்களுக்குக்கூட மரணமடைவதில் தாமதித்திருந்தனர் என்று வலியுறுத்தப் பட்டது. நமது அடுத்த பாடம், இயேசு ஏற்கனவே மரித்திருந்தார் என்பதில் வியப்படைந்த ஒருவரைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் (மாற். 15:44). [43]இந்தப் பாடமும் இதற்கு அடுத்த பாடமும், இயேசுவின் மரணத்திற்குப் பங்களித்த சாத்தியக்கூறான காரணிகள் பற்றிக் கலந்துரையாடுகின்றன, ஆனால் அவர் ஏற்படுத்திய முடிவு என்பது திறவுகோல் காரணியாக இருந்திருக்க வேண்டும். இந்தக் கண்ணோட்டத்தின் கருத்தைச் சிலர், இது தற்கொலை போன்றதாகவே அதிகமாய் ஒலிக்கிறது என்று கூறி மறுக்கின்றனர். இயேசு தம்மையே கொலை செய்து கொள்ளவில்லை என்பதை நான் துரிதமாய் கூற அனுமதியுங்கள்; அவர் யூதர்களாலும் ரோமர்களாலும் “மரணத்திற்கு உட்படுத்தப்பட்டார்” என்று வேதாகமம் தெளிவாய்க் கூறுகிறது (அப். 2:23; 3:15; 5:30; 10:39). அதே வேளையில், அவர் தமது சரீரத்தின்மீது கட்டுப்பாடுகள் சிலவற்றைத் தக்கவைத்துக் கொண்டிருந்தார். எனது சகோதரர் காய் அவர்கள், தற்கொலை மற்றும் தியாகமான மரணம் ஆகிய இரண்டிற்கும் இடையில் வேறுபாடு உள்ளதென்று சுட்டிக்காண்பித்தார். தியாகமான மரணத்தைப் பொறுத்தமட்டில், அவர் [காய்], சக போர்வீரர் ஒருவரைக் காப்பதற்கு எறிகுண்டின்மீது விழுந்து மூடிக்கொண்ட இன்னொரு போர்வீரரின் உதாரணத்தைக் கொடுத்தார் (Personal correspondence, 3 April 2002). [44]இந்த அற்புதங்களின் அடையாளத்துவமான தனிச்சிறப்புகளுக்கு, இப்புத்தகத்தில் “கல்வாரியின் அற்புதங்கள்” என்ற இனிவரும் பாடத்தில் காணவும். [45]மூலவசனத்தில், மத்தேயு 27:54 அல்லது மாற்கு 15:39ல் திட்டவட்ட சுட்டுச்சொல் (the) காணப்படுவதில்லை, ஆனால் இந்தச் சொற்றொடரை “*a* son of God” என்று மொழிபெயர்த்தல் தவறானதாக உள்ளது. போர்ச்சேவகர்கள், “உண்மையில் இவர் தேவனுடைய குமாரனாயிருந்தார்!” என்றே கூறினார்கள்.